

ПРОТОКОЛ

№ 1608

гр. София, 29.03.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 38 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев
Съдебни Маргарита Ил. Панайотова
заседатели: Смоленова
Емиляна Т. П.а

при участието на секретаря Весела Ив. Влахова
и прокурора Т. В. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Виктор Б. Чаушев Наказателно дело от общ характер № 20231100206635 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – редовно призована, се явява прокурор Т. Т..

ПОДСЪДИМИТЕ:

П. М. К. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. В. М.,
упълномощен защитник.

И. Ц. И. – редовно призована, се явява лично и с адвокат С. В. М.,
упълномощен защитник.

Адвокат М.: Представям два броя пълномощни, с които подсъдимите П. К. и И. И. са ме упълномощили да ги представлявам по настоящото съдебно производство.

С. М. К. – редовно призован, се явява лично и с адвокат Ф. С. М.,
упълномощен защитник.

Адвокат М.: Представям пълномощно, с което подсъдимият С. К. ме е упълномощил да го представлявам по настоящото съдебно производство.

Г. Д. П. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. А. В.,
упълномощен защитник.

ОЩЕТЕНО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ - Агенция по заетостта към
Министерство на труда и социалната политика, редовно призовани, изпращат

представител юрисконсулт М..

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адвокат С. М.: Да се даде ход на делото.

Адвокат Ф. М.: Да се даде ход на делото.

Адвокат С. В.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият С. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият П. М. К.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимата И. Ц. И.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият Г. Д. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните, намира, че ход на делото в днешното разпоредително заседание следва да бъде даден. Поради това,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В ОТКРИТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО
ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ:

С. М. К. - роден на **** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, средно образование, работи като дефектар, живущ в гр. София, ж.к. ****, ЕГН *****.

П. М. К. - роден на **** г. в гр. София, български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. София, ж. к. ****, ЕГН *****.

И. Ц. И. - родена на ****г. в гр. Ботевград, български гражданин, неомъжена, неосъждана, висше образование, работи като специалист „Обучение и развитие“, живуща в гр. София, ж. к. ****, ЕГН *****.

Г. Д. П. - роден на **** г. в гр. Пловдив, български гражданин, разведен, неосъждан, висше образование, работи като управител на ТД, живущ в гр. Пловдив, бул. ****, ЕГН *****.

След снемане на самоличност на подсъдимите, съдът върна документите

им за самоличност и им разясни правата в наказателното производство, включително и правото им да поискат отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

Подсъдимият С. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият П. М. К.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимата И. Ц. И.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получила препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

Подсъдимият Г. Д. П.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи. Заявявам, че съм получил препис от обвинителния акт и разпореждането на съда преди повече от 7 дни.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ докладва на страните, депозиран в писмен вид с нарочна молба от упълномощен представител на Агенция по заетостта, граждански иск по настоящото наказателно производство срещу П. М. К., както и солидарно срещу всеки един от другите трима подсъдими С. М. К., Г. Д. П. и И. Цаков И..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме с предявения граждански иск.

Юрисконсулт М.: Поддържам предявения граждански иск и моля да бъде приет за съвместно разглеждане в наказателния процес, така както е предявен. Гражданско дело 661/2023 г. по описа на СГС, ГО, 1-во отделение, 26 състав, е заведено от Агенция по заетостта срещу подсъдимия П. К. с претенция за заплащане на обезщетение за причинени от негови действия вреди, свързани с престъплението, по което го обвиняват по настоящото дело.

ПРОКУРОРЪТ: Смятам, че гражданският иск е недопустим, тъй като вече е предявен. Доколкото не може да се установи дали страните са напълно идентични по делото, предлагам на основание чл. 88, ал. 2 НПК искът да не бъде приет за разглеждане, тъй като ще затрудни хода на настоящото производство, ако положим усилия и отложим разпоредителното заседание за събиране и изясняване на идентичността на страните и двете дела.

Адвокат С. М.: Считам, че не следва да конституирате Агенция по заетостта като граждански ищец в настоящото производство, тъй като молбата е идентична с предходната, а именно пестелива от към реквизити. Отново не става ясно от кое престъпление са причинени вредите, кога, къде е извършено това деяние, по какъв начин е извършено деянието. Няма никакъв диспозитив на гражданския иск, което считам, че ще затрудни защитата по отношение на същия. Гражданският иск, освен това, не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане, тъй като е налице разминаване, не само по отношение на размера, но, както и Вие констатирахте предходния път, по отношение на солидарната отговорност, внася се неяснота относно предявената претенция, защото сумите за всеки един от подсъдимите са различни, а по отношение на подсъдимия Г. П. няма настъпили имуществени вреди. Ето защо, считаме, че гражданският иск не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане, моля да не го допускате. С оглед на заявеното от юрисконсулт М. считам, че това е още едно основание за това да не бъде допуснат за съвместно разглеждане гражданският иск.

Адвокат Ф. М.: Присъединявам се към колегата адвокат М..

Адвокат С. В.: Присъединявам се към казаното от адвокат М..

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник.

СЪДЪТ, след съвещание, като изслуша доводите на страните, намира, че предявеният от страна на Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, посочена като ощетено юридическо лице от престъпната дейност, в която са обвинени подсъдимите, е предявен своевременно и от легитимирано на лице. Наред с това съдът намира, че същият не следва да бъде приеман за съвместно разглеждане в рамките на настоящото наказателно производство, предвид обстоятелството, че гражданската претенция, по начина, по който тя е формулирана и предявена, излиза извън фактическите рамки, очертани в обвинителния акт - в неговата обстоятелствена и диспозитивна част. Такова несъответствие настоящия съдебен състав констатира не само по отношение на претендираната сума за обезщетяване на сочени имуществени вреди от инкриминираните деяния, но и

спрямо субектите, срещу които е насочена, тъй като търсената солидарна отговорност от подсъдимите С. К., Г. П. и И. И., наред и с тази претендирана конкретно срещу подсъдимия П. К., внася допълнителна неяснота относно предявената претенция. Това е така, тъй като срещу всеки един от подсъдимите С. К. и И. И., наред и с подсъдимия П. К., в обвинителния акт се поддържа обвинение за различни суми, които се претендират да представляват имуществена вреда в резултат на тяхна дейтелност. Най-сетне, срещу подсъдимия Г. П. се поддържа обвинение единствено за престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 НК, от което в обвинителния акт не се твърди да са настъпили, каквито и да е имуществени вреди. Най-сетне, видно от постъпилото писмо по делото от СГС, ГО и заявления в днешното съдебно заседание от юрисконсулт М. обстоятелства, може да се предположи, че двете съдебни производства - настоящото наказателно и воденото гражданско такова, имат за предмет сходни фактически обстоятелства. Приемането на така предявения граждански иск за съвместно разглеждане в рамките на това наказателно производство неминуемо би затруднило неговото развитие, тъй като би наложило изясняване на обстоятелства, които не са включени в предмета на доказване по делото. Поради това,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане предявения от Агенция по заетостта граждански иск срещу подсъдимите С. М. К., П. М. К., И. Ц. И. и Г. Д. П. и **ОТКАЗВА** да конституира Агенция по заетостта в качеството на граждански ищец.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на страните по всички необходими, съобразно изискванията на чл. 248 от НПК, въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Делото е подсъдно на СГС. Не намирам основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не намирам основания за допуснато отстраними съществени процесуални нарушения на досъдебната фаза, които да определят връщането му на прокурора за отстраняването им. Към настоящия момент не са ми известни основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не намирам и основания делото да се разглежда при закрити врата, да се привлече резервен съдебен заседател и съдия, нито да се назначават служебни защитници или пък преводачи. Не са налице основания по чл. 66 НПК за промяна на мерките. Нямам искания към настоящия момент за събиране на доказателства.

Адвокат С. М.: По точка 1 делото е подсъдно на СГС. По т. 2 считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство

по отношение на подзащитните ми П. К. и И. И.. По т. 3 считам, че, макар и след поредната редакция на обвинителния акт, той отново не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК. Отново липсва очертана фактическа рамка на обвинението, налице са непълноти относно съставомерните признаци на инкриминираните престъпления. Липсва фактическа конкретизация относно начина, по който подзащитните ми се предполага, че са съгласували волите си да бъдат създадени трайни взаимоотношения между всеки един от участниците и ръководителя на ОПГ във връзка с тяхното участие в престъпното сдружение. При този начин на описание на съставомерните факти липсват и конкретни фактически твърдения за това как С. К., И. И., Г. П. и починалият М. са изразили воля и съгласие за участие в ОПГ, съответно с кои свои конкретни фактически действия подзащитният ми П. К. е осъществил образуването, поел ръководната роля, съответно, и престъпното сдружение. Ролята на П. К., като ръководител в ОПГ, се твърди от обвинението, че била да дава указания на всеки един от участниците в групата по отделно. Той се свързвал по отделно с другите лица и ги запознавал с дейността на ОПГ, но не е посочено кога П. К. се е срещал с всеки един от тях, в един и същи ден ли се е случило това, с всички заедно ли или в различни дни за всеки един от участниците в групата. Считам, че е налице да бъде посочено конкретно изложение в обстоятелствената част на фактите относно действията на П. К., които са довели до създаване и ръководство на ОПГ. Говори се за взети решения, за получено съгласие, разпределени роли и функции, но това са все хипотези, без конкретика, а ние следва да се защитаваме срещу фактите, а не срещу правото. Липсва конкретика по време, място и начин на извършване на описаните деяния, а спрямо тях се борава с изключително обобщаващи действия, съгласили се, как са се съгласили, къде е станало това, на коя дата, в присъствието на кого, за да знаем от какви твърдения и ние да се защитаваме. В обстоятелствената част в обвинителния акт на лис 7 са изложени обобщение факти за познанството между участниците в престъпното сдружение. Не става ясно, поне приблизително, как е взето решението за образуване на ОПГ. Смесово противоречие и неяснота, доколкото се твърди най-общо, че П. К. обяснил на всеки един от участниците, че чрез юридическото лице, което всеки от тях представлява, може да подава документи и да сключва споразумения с Агенция по заетостта и ще бъдат заплащани сумите от тези обучения по програма „Аз мога“ на дружествата. Всички участници обмислили предложението и преценили, че от тази схема представяваните от тях юридически лица могат да получат средства от финансирани от Европейския съюз програми, като всеки един изразил съгласие, а в същото време никъде не се посочва, например, по отношение на Г. П. кое юридическо лице е представлявал, след като именно затова се е съгласил да участва в така сформирания ОПГ. Излиза, че той е дал съгласие за едно, а съвсем друго е вършел според прокуратурата. В тази връзка на стр. 11 от обвинителния акт е посочено, че Г. П. има роля в ОПГ да намира работодатели от гр. Пловдив и да ги убеждава да се съгласят да бъдат обучавани техни служители, също така да осъществява контакт между тях ръководителя на престъпното сдружение

П. К. във връзка с провеждане на обучения, на коя дата, кога и къде е извършвана тази дейност, изразена в намиране на участници в обученията и във връзка с кои конкретно обучения, за да се установи тези лица къде са били служители и в кой вид обучения са били включени, от кое дружество и колко е техния брой. Не е посочено какви действия е извършвал П. в изпълнение на функциите, които са му били възложени от П. К., и които П. е приел да извършва. Тези действия едновременно ли са извършвани, съгласувано с другите обвиняеми, или самостоятелно. Посочени са общо някакви действия, които не са конкретизирани и дали същите са относими към вторичната престъпна дейност, която са осъществили другите обвиняеми.

На следващо място, П. К., като ръководител на ОПГ, имал роля да дава указания на всеки един от участниците какви документи да представя, колко обучаеми да заявят и да разпределя получените суми между всички участници от проведените обучения. В тази връзка няма никаква конкретика как точно П. К. е разпределял сумите, на ръка или по някакъв друг начин. Твърди се в обвинителния акт, че П. К. е получавал от представители на дружествата парични суми, които те теглени на каса и ги предавали на ръка или на Г. П., или на П. К., отново без да е налице конкретика в тази връзка, кога се е случвало това, на коя дата, в кой град и пред коя банка, и всъщност какви суми е получил П. К. на ръка и от кого. П. К., също така, е посочен като помагач по отношение на престъпленията по чл. 248а, ал. 5, вр. чл. 26, ал. 1 НК по отношение на брат си С. К., И. И. и починалия Г. М. и като такъв П. К. ги улеснявал като осигурявал контакти с управители на дружества, организирал фиктивни обучения, осигурявал помещения и лица за масовки. Считаме, че не е формулирано ясно от страна на прокуратурата всяко едно от тези действия ли е осъществил К., всяко едно помагаческо действие, някое, кое точно и при какви условия, по кое време и на кое място.

По отношение на подзащитната ми И. И. в обвинителния акт на стр. 11 е посочено, че И. И. е подпомагала П. К. в организирането на цялостната дейност на групата, като тя го придружавала при посещенията си в Дирекция „Бюро по труда Изток“ за получаване на разяснения относно условията за кандидатстване, реализиране и отчитане на дейностите по схемата „Аз мога“. В същото време П. К. се явява помагач на И. И. по отношение на 7-те деяния, за които тя е обвинена, че е извършила. Липсва отново описание кога, къде и по какъв начин И. И. е придружавала П. К. при посещенията му, както и кои дружества са били посещавани от нея съвместно с П. К.. От друга страна, И. е изпълнявала указания на П. К., а именно като фиктивно и само по документи да провежда курсове по различни професии от името на Център за професионално обучение, да подава искания за плащания, като получените по програма суми за проведените обучения е следвало да превее впоследствие на П. К., който от своя страна да ги разпредели между участниците в групата. Във връзка с превеждане на парични суми от страна на И. И. в полза на П. К. също няма конкретика, тъй като в обвинителния акт е посочено, че, забележете, голяма част от сумите, които са преведени от Агенция по заетостта по сметка на събирателно дружество „Т. И. и СИЕ“ в „УНИ КРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, то следва да се конкретизира кои суми са

преведени и кои не, и кога, тъй като по отношение на описанието на действията за това, че за изтеглени преведени суми на каса от свидетелите К.А., А., Х.М., и след това са били събирани от П. К. на каса, веднага след изтеглянето им, са абсолютно, като фактология, като описание на действията, идентични както с по отношение на СД „Т. И. и СИЕ“, на стр. 46 от обвинителния акт, така и във връзка със сдружение Съюз на военноинвалидните кооперации в България, стр. 57 от обвинителния акт, кои суми горепосочените свидетели са теглили за СД „Т. И. и кои за сдружение Съюз на военноинвалидните кооперации в България. С оглед на изложените аргументи ние отново твърдим, че липсата на посочване на конкретни обстоятелства или неясни такива, във връзка с конкретни действия, извършвани на нашите подзащитни, време и механизъм е съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото обстоятелствената част на обвинителния акт е тази, която определя предмета на доказване и формира обвинението, и затова считаме, че при едно неясно обвинение защитата е невъзможна, затова считам, че производството следва да бъде прекратено и делото да бъде върнато отново на прокуратурата за отстраняване на допуснатите нарушения. Тъй като нашите подзащитни, прокуратурата каза, че няма основание на техните мерки, но те са отменени мерки за неотклонение, нямат наложени такива, за да бъдат изменяни. На този етап нямам искане за събиране на нови доказателства. Предоставям на съда по отношение на направените възражения, ако прецените, че те са съществени и следва да бъдат отстранени, съответно делото да бъде върнато за тяхното отстраняване.

Подсъдимият П. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Подсъдимата И. Ц. И.: Съгласна съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Адвокат Ф. М.: По т. 1 делото е подсъдно на СГС. По т. 2. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 допуснати са отстраними процесуални нарушения на процесуалните правила спрямо подзащитния ми С. К., които са довели до ограничаване правото му защита, а именно да разбере в какво е обвинен и съответно да организира своята защита. С. К. има обвинение за това, че участвал в ОПГ в периода от началото на месец януари 2010г. до 08.11.2010г. По втория пункт от обвинението му, за седемте деяния, извършени в съучастие с П. К., се твърди, че същите са извършени в период от 29.04.2010г. до 29.07.2010г. В същото време в обстоятелствената част на обвинителния акт се твърди, че С. К. е подпомогнал дейността на групата, ръководена от брат му, както и в периода от 26.10.2007г. до 02.08.2010г., като собственик и управител на „Е.“ ООД, да ръководи център за провеждане на обучение, да изпълнява пряко указанията на П. К. и фиктивно да провежда курсове и получените суми от програмата да ги преведе в последствие на П. К., който да ги разпредели на

участниците в групата. Това създава сериозно противоречие по отношение на периода, в който твърди, че е създадена и функционирала ОПГ. От една страна се сочи месец януари 2010г. за начало, а от друга, С. К. още от 26.10.2007г., като управител на „Е.“ ООД е изпълнявал указания на П. К. и по този начин не става ясно кой е началния период на създаване на групата. За горепосочените процесуални нарушения следва да се търси отстраняването им и да се върне производството отново на прокуратурата за изготвянето на годеи обвинителен акт.

Подсъдимият С. М. К.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

Адвокат С. В.: Аз също считам, че делото е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 за подзащитния ми Г. П. са валидни всички изнесени от адвокат М. противоречия в обвинителния акт, които са отстранени такива, допуснати са на досъдебното производство и ограничават правото ни на защита, поради което също ще моля делото да бъде прекратено и да бъде върнато на представителя на държавното обвинение за отстраняване на тези отстранени допуснати в хода на досъдебното производство съществени процесуални нарушения.

Подсъдимият Г. Д. П.: Съгласен съм с казаното от моя защитник. Желая делото да бъде прекратено и върнато на прокурора.

ПРОКУРОРЪТ: По така направените искания намирам, че не са основателни. Относно Г. П. ясно е посочено на стр. 11 от обвинителния акт каква е функцията му ОПГ и следва да се посочи, че престъплението е, че той е участвал в нея, което е формално такова и се реализира с постигнатото съгласие, като прокурорът е посочил кога е посочил кога е постигнато съгласието и къде. Има и време, и място, така че обвинението е в съответните параметри и са описани и действията, които е извършил подсъдимия П.. Относно твърдението, че било какви са конкретните действия, видно от обстоятелствената част същите са конкретно описани, в какво се е изразила дейността на всеки един от участниците в групата, и намирам, че формата на престъплението не изисква по-голяма конкретност с посочване на конкретни дати, кога са теглени пари и така нататък, доколкото, както казах, се касае за формално престъпление. Относно твърдението, че има противоречие в обвинението на С. К. намирам, че такова липсва, на стр. 10 сочената от защитника му темпорална граница, в която той намира различие по възведеното обвинение за участие в ОПГ, следва да се посочи, че този период, който беше посочен, а именно 26.10.2007г. до 02.08.2010г. се касае не за участието на обвиняемия С. К. в ОПГ, а че в този период е бил управител и собственик на „Е.“ ЕООД, което е използвано за дейността на

групата, а той е бил е бил в този период от преди това, дейността на групата ясно е посочена за какъв момент, именно, че е използвано съществуването на това ръководено юридическо лице от обвиняемия С. К.. Относно помагаческата роля в изпълнителната дейност на П. К., след да се посочи, че същата е инкриминирана и са описани фактическите действия, с които той е бил помагач. Намирам, че по тези съображения възраженията на защитата са неоснователни и не са допуснати пороци в обвинителния акт.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на страните, намира, че делото е подсъдно на СГС, тъй като срещу всеки от подсъдимите се поддържа обвинение за престъпления, квалифицирани като такива по чл. 321 НК и по чл.248а НК.

Съдът намира, че не са налице основания, които да налагат прекратяване или спиране на наказателното производство.

Наред с това, съдът приема, че на ДП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите и които нарушения се явяват отстраними, но не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на наказателното производство.

Най-напред следва да бъде посочено, че отправената от страна на защитниците претенция срещу съдържанието на внесен обвинителен акт и за несъответствието му с изискванията на чл. 246 НПК, в частта му, която съдържа описание на фактическите обстоятелства, инкриминирани от прокурора като престъпление по чл. 321 НК, се явява необоснована. Несъмнено налице е изключителна пестеливост от страна на прокурора при описание на тази, претендирана за престъпна от него, дейност. Наред с това, обаче, в обстоятелствената част на обвинителния акт е налице необходимото минимално описание на фактическите обстоятелства, които прокурорът е приел за установени и при които, според него, е било осъществено инкриминираното по чл.321 НК деяние от подсъдимите. В този смисъл налице са твърдения от негова /на прокурора/ страна за времето/периода/ на осъществяване на това претендирано престъпление, за мястото/местата/, на които се твърди да е било извършвано то, претендира се и участието на всеки един от четиримата подсъдими в инкриминираното престъпно сдружение, като се сочат и функции, които всеки от тях бил приел да осъществява в задружната им дейност. Поради това настоящият съдебен състав намира, че така даденото от прокурора описание на фактическите обстоятелства, касаещи поддържаната от него претенция по чл.321 НК, макар и в минимална степен, отговаря на изискванията на чл. 246 НПК и позволява на всеки един от подсъдимите да разбере в какви действия е обвинен и да организира своята защита спрямо така отправеното му обвинение за престъпление по чл.321 НК.

Според настоящия съдебен състав допуснатите нарушения се изразяват в несъответствие на внесен обвинителен акт с процесуалните изисквания за неговото съдържание, съобразно разпоредбата на чл.246 НПК, но в частта му,

с която прокурорът е направил опит да опише фактическите рамки на поддържаното спрямо трима от подсъдимите обвинение по чл.248а и сл.НК.

Спрямо обв.П. К. с диспозитива на внесеня ОА се поддържа обвинение за три отделни продължавани престъпления по чл.248а, ал.5; вр. чл.26, ал.1 НК, като се твърди да е осъществил всяко едно от тях съвместно с някой от обвиняемите С. К. и И. И., както и с лицето Г. М., в съучастие и като техен помагач. Твърди се, че всяко от инкриминираните деяния са били осъществени от него под формата на „улесняване“ на отделния извършител, чрез една и съща фактическа дейност-„осигуряване на контакт с управител на дружество, организиране на фиктивно обучение, осигуряване на помещения и осигуряване на лица за „масовки“, „оформял“ присъствени форми на обучаеми лица“. В обстоятелствената част на ОА липсва конкретно фактическо описание на такава претендирана от прокурора помагаческа дейност на обв.П. К. при всяко отделно деяние, включено в продължаваната престъпна дейност, в която е обвинен. В този смисъл липсва посочване на приетото от прокурора за установено конкретно поведение на обв.П. К. при тези му претендирани деяния. Неясна остава позицията на прокурора дали приема, че при всяко от тези отделни деяния обв.П. К. е осъществил всяка от сочените „помагачески“ дейности и при какви конкретни фактически параметри /време/период, място/места и начини на действие/. Задължението на прокурора, визирано в чл.246, ал.2 НПК, за описание на фактическите обстоятелства, въз основа на които изгражда своето обвинение спрямо всеки един от обвиняемите, не може да бъде изпълнено, а фактическия дефицит не може да бъде преодолян чрез посочване на претендирани действия на обвиняемо лице, които действия не са конкретизирани, дори в минимална степен, а са посочени обобщено и изцяло декларативно. Дори и при тази фактическа пестеливост /или именно заради нея/ в твърденията на прокурора, се установява несъответствие между обстоятелствената част на обвинителния акт и неговия диспозитив, в частта относно поддържаното срещу обвиняемия П. К. обвинение за престъпление по чл.248а и сл.НК, което се претендира да е осъществил съвместно с обвиняемата И. и като неин помагач. Поддържа се в диспозитива на обвинителния акт /л.170-189-стр.331-370/, че при всяко от деянията, включени в това продължавано престъпление, обв.П. К. е улеснил обв.И. при тяхното извършване, като наред и с други действия е „осигурил контакт с представител на дружество“. В обстоятелствената част на обвинителния акт /л.22-27-стр.35-45/ твърдение за точно такава дейност на обв.П. К. липсва.

Липсата на посочване на конкретни фактически обстоятелства или посочването на неясни и противоречиви такива, касаещи действия на обвиняемите лица, на времето, начина и механизма на извършване на твърдяното престъпление/престъпления и конкретното участие на всеки от обвиняемите в неговото/тяхното осъществяване, всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като обстоятелствената част на обвинителния акт определя предмета на доказване по делото и поставя фактическите рамки на обвинението, срещу което обвиняемите лица са принудени да се защитават, а диспозитива на ОА,

посочва приложимото, според прокурора право и в този смисъл определя правните рамки на обвинението. Поради това фактическия дефицит в обстоятелствената част на обвинителния акт относно описанието на съставомерните признаци на деянията изправя обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението /в неговата фактическа, а и правна част/ и да организират своята защита. В конкретния случай подсъдимия П. К., а и подсъдимите С. К. и И. И., са принудени да се бранят срещу твърдения на прокурора, които имат обобщаващ характер и не носят минимално необходимата информативност за факти от обективната действителност, която информация да им позволи да разберат предмета, обема и насочеността на процесуалните усилия, които трябва да положат при упражняване правото си на защита.

Горните обстоятелства, преди да бъдат предмет от съществото на делото, се явяват въпрос от процесуално естество, тъй като касаят съставомерни признаци от състава на всяко от претендираните престъпления по чл.248а и сл. НК и би следвало да намерят своето ясно и конкретно фактическо описание в обстоятелствената част на ОА и съответното им точно отразяване в неговия диспозитив. Противното би поставило обвиняемия П. К., а и обвиняемите С. К. и И. И., до процесуално недопустимата ситуация да научат конкретните фактически параметри на тези им обвинения, едва от мотивите към крайния съдебен акт на първоинстанционния съд, независимо от процесуалното основание, на което този съдебен акт бъде издаден.

Посочените процесуални нарушения съдът цени като съществени такива, които ограничават правото на подсъдимите да научат в какво точно са обвинени, а оттам и ги препятства да организират адекватно своята защита, като тези нарушения са отстраними от органите на ДП, но не могат да бъдат отстранени във фазата на съдебното производство.

Поради горните обстоятелства и на основание чл.248, ал.5, т.1; вр. ал.1, т.3 и чл.249, ал.2 и ал.3 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 6635/2023г. по описа на СГС-НО, 38-ми състав и ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на нарушенията, посочени в мотивната част на определението.

Определението може да бъде обжалвано или протестирано в седемдневен срок от днес пред Апелативен съд-София.

Съдебното заседание приключи в 11:15 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____